

Iwona Micke

Gulin Młyn, gm. Zakrzew, woj.
radomskie, St. 1, AZP 72-66/26

Informator Archeologiczny : badania 24, 47

1990

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

ci części materiałów do niedawno wydzielonej w Kotlinie Hrubieszowskiej grupy czerniczyńskiej. Zastanawiający jest brak wśród uzyskanych fragmentów ceramiki śladów kultury wielbarskiej oraz kultury łużyckiej, tak dobrze poświadczonych z badań powierzchniowych. Uzyskano natomiast, nie stwierdzone wcześniej, pojedyncze fragmenty ceramiki kultury pucharów lejkowatych, kultury ceramiki sznurowej, z wczesnej epoki brązu oraz z wczesnego średniowiecza. Potwierdziło się również istnienie na stanowisku kultury trzcienieckiej. W materiale zabytkowym dominują jednak fragmenty ceramiki datowane na okres lateński, reprezentowane przez kulturę pomorską (rozumianą szeroko, tzn. włącznie z kulturą grobów kloszowych) oraz grupę czerniczyńską.

Badania na stanowisku najprawdopodobniej będą kontynuowane.

Dębczyno, woj. koszalińskie St. 53 patrz okres rzymski

Gulin Młyn, gm. Zakrzew
woj. radomskie
St. 1 AZP 72-66/26

Muzeum Okręgowe w Radomiu

Badania prowadziła mgr Iwona Micke. Finansował WKZ w Radomiu. Szósty sezon badań. Cmentarzysko kultury grobów kloszowych.

Prace wykopaliskowe koncentrowały się we wschodniej części stanowiska. Łącznie przebadano obszar o powierzchni 350 m², odkrywając 9 grobów. Żarysy jam grobowych były przeważnie dosyć dobrze czytelne. Większość stanowiły typowe pochówki kloszowe, złożone z klosza, misy i popielnicy. Jeden z grobów kloszowych obłożony był fragmentami ceramiki, a stojąca pod kloszem popielnica umieszczona w przydennej części dużego, grubościennego naczynia. Natrafiono także na 2 groby popielnicowe, z których jeden zawierał zdobiony przęślik gliniany. Materiały i dokumentacja znajdują się w Muzeum Okręgowym w Radomiu.

Haćki, gm. Bielsk Podlaski, woj. białostockie patrz wczesne średniowiecze

Kalisz-Stare Miasto patrz wczesne średniowiecze

Kolonia Husynne woj. zamojskie St. 4 patrz okres rzymski

Łeśno, gm. Brusy woj. bydgoskie St. 2 AZP 20-35/12

Uniwersytet Łódzki Katedra
Archeologii

Badania prowadził dr Krzysztof Walenta. Finansował Uniwersytet Łódzki i WKZ w Bydgoszczy. Piętnasty sezon badań. Cmentarzysko kurhanowe kultury wielbarskiej i cmentarzysko grobów skrzynkowych kultury pomorskiej.

Prace koncentrowały się w południowej części cmentarzyska. Przebadano 350 m². Odkryto dwa wieńce kamienne, grób szkieletowy i grób skrzynkowy kultury pomorskiej. Ponadto w zachodniej części badanego obszaru wyeksplorowano wkop nowożytny, w którym nie stwierdzono żadnej zawartości kulturowej. Wieńce kamienne oznaczono numerami 14 i 15. Wieńiec nr 14 miał średnicę ok. 8 m, w centrum znajdował się grób popielnicowy bez wyposażenia. Wieńiec nr 15 miał 7 m średnicy, wewnątrz znajdowały się dwa groby szkieletowe. W obu grobach znajdowało się identyczne wyposażenie — żelazny nóż i żelazna sprzączka do pasa. Wymienione przedmioty były silnie skorodowane, co uniemożliwiało dokładniejszy opis przed konserwacją. W grobie usytuowanym w centrum (grób nr 2 usytuowany był w części zachodniej wieńca), w jego części południowej znajdował się wkop usytuowany prostopadle do osi jamy grobowej, w którym odkryto kości miednicy i nóg następnego osobnika. Pomędzy opisanymi wieńcami odkryto grób szkieletowy oznaczony nr 57. Nad jamą grobową znajdowały się dwa niewielkie kamienie. W grobie tym odkryto następujące wyposażenie: 2 brązowe zapinki oczkowane A.III.57, brązową zapinkę zbliżoną do typu A.V.120, klamerkę esowatą, 2 paciorki bursztynowe, igłę brązową, żelazną sprzączkę do pasa oraz brązowe okucie pasa.

W niewielkiej odległości od wieńca 14 odkryto grób skrzynkowy Nr 18. W grobie tym znajdowały się dwie popielnice, z których jedna była przykryta misą silnie zniszczoną. Popielnica przykryta misą była zdobiona plastycznymi guzami na granicy brzuśca i szyjki. Usytuowanie grobu w stosunku do pozostałych grobów kultury pomorskiej — raczej peryferyczne oraz opisana popielnica pozwalają zaliczyć omawiany grób do schyłkowej fazy użytkowania cmentarzyska pomorskiego i datować go na wczesny okres lateński.

• **Badania będą kontynuowane.**